

Najbardziej nadają się tutaj środki fenolery w a t u, z których jednakże kwas karbolowy i resortyn są także szkodliwe na wewnątrz. Dobrze i rozumnie użyty kwas salicylowy może dać dobre wyniki. Przy leczeniu w ten sposób można także osiągnąć lepsze funkcjonowanie krwi w nodze i ograniczyć rozkład składników potu, nie tylko przez substancje zaćmiewające zapach potu, ale i bardzo skuteczne dla gruczołów. Bardzo dobrym jest płyn do mycia złożony z następujących składników:

kwas salicylowy	— 3 gramy,
olej rozmarynowy	— 2 „
okowita ca. 90%	— 100 gramów,
kamfora syntetyczna	— 2 gramy,
woda	— 100 gramów.

Płynem tym (który przed użyciem należy wstrząsnąć) naciera się pocące miejsca mocno rano i w wieczór, w bardzo krótkim czasie zniknie zapach i powoli też unormuje się wydzielanie potu do znośnego stopnia. Gruczoły potne nie zostaną przez płyn ten uszkodzone, jedynie tak uspokojone, że nie będą nadmiernie wydzielać potu. Płyn ten przez jego skład zapobiega rozkładaniu się potu i przez to usuwa jedno z najbardziej przykrych zjawisk. Należy jednak jeszcze też coś powiedzieć o suchych preparatach przeciwpotnych, znajdujących się w handlu. W większości służą one do przyjmowania potu, przyczem jednak nie powinno się używać silnie absorbujących pudrów krochmalnych, gdyż tworzą one razem z potem rozkładający się drażniący gruczoły kłajster. Drugim pudrem jest talkum (kwas piaskowo-magnezjowy), który posiada małą siłę wiążącą pot, i małą wartość relatywną. W pewnym stopniu zużyć można kombinację tanoformową: Talkum 1:9, gdyż tanoform (skład formaldehydu i kwasu garbnikowego) działa słabo garbująco. Ale nie wystarczają one do systematycznego pielęgnowania gruczołów potnych.

Do usunięcia zapachu używa się kaliumpermanganatu i wody utlenionej. Chciałbym tutaj zaznaczyć, że środki te nie uzupełniają się z wprzód podanymi, wprowadzając usuwają przez oksydowanie powstały z rozkładu potu zapach, jednakże nie mogą usunąć powstania i związanego z tem podrażnienia gruczołów. Również nie poleca się mydła, (choć na innych miejscach jest ono bardzo pożądane), gdyż powoduje ono wzmocnione działanie gruczołów przez doprowadzanie nowych składników rozkładających, które wzmacniają podrażnienie. Do mycia najlepiej zatem używać roztworu z kwasu borowego, lecz nie boraksu.

Powyższe przytoczone przykłady wskazują, że racjonalne zwalczanie nadmiernego pocenia się musi ominąć wiele tradycji i że wiele mniemań w tym kierunku należy koniecznie zreformować.

Dr. Kwaśnik.

Prędko przygotowany smakołyk

Mamy pasztety nad którymi musimy pracować całymi godzinami i które dużo pieniędzy kosztują, nim się je przyrządzi, zjedzone zato zostają bardzo prędko.